

fremsat 19/10 78 af Glensgård (FP) og af Alfred Hansen (DR).

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Langsted (CD) (se foran i forrige møde) forkastedes, idet 21 stemte for, 131 imod; 13 stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden af Glensgård (FP) (se foran i forrige møde) forkastedes, idet 23 stemte for, 136 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden af Alfred Hansen (DR) (se foran i forrige møde) forkastedes, idet 12 stemte for, 151 imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten og personfradragene for kalenderåret 1979 og om ændring af forskellige skattelove. (Regulering af beløbsgrænser).

(Lovforslag nr. L 7. Fremsat 4/10 78. Første behandling 6/10 78. Betænkning 11/10 78. Anden behandling 13/10 78. Tillægsbetænkning 18/10 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Bernhard Baunsgaard (RV) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Bernhard Baunsgaard (RV):

Til § 4

Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»0. I § 37 A, stk. 1, udgår i sidste pkt. »udskrivningslovens § 4«, og i stedet indsættes: »Danmarks Statistiks timelønsindeks for industriens arbejdere, der har den gennemsnitlige timeløn for 1972=100. Reguleringen foretages på grundlag af timelønsindekset for

marts måned i året forud for det år, for hvilket skatten udskrives. Senere revisioner af dette indekstal tages ikke i betragtning. Beløbene forhøjes eller nedsættes med 2,1 pct. for hver fulde 3 points' udsving i timelønsindekset i forhold til et indekstal på 141,9. De herved fremkomne beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.«

Bemærkninger

Den indkomstoverførsel, der er tale om til medhjælpende ægtefælle, er at betragte som aflønning; derfor bør den følge lønindeks.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Mand-kone-virksomheder er et specielt og bærende element i det danske erhvervsliv. Når vi igennem 1960'erne fik en velstandseksplosion og en udvikling af så enorme dimensioner, som vi gjorde, så skyldtes det i meget vidt omfang de virksomheder inden for landbrug, inden for håndværk, inden for butiksvirksomhed og inden for adskillige andre felter, som i deres opbygningsfaser først og fremmest var baseret på et samvirke imellem ægtefællerne, og dette samvirke blev ikke mindre nødvendigt, efterhånden som folkettinget i stedse stigende tempo væltede mere og mere urimelige byrder ud over de mindre erhvervsvirksomheder i form af, at man krævede alskens papirpjetterier af den ene og den anden art, som skulle opfyldes i forhold til diverse myndigheder og ATP-institutioner, og hvad der nu ellers kunne være tale om. Derfor blev disse virksomheder i stedse stigende grad rygraden i dansk erhvervsvirksomhed, og derfra tog de virkelig store virksomheder deres udspring.

Videre skete der det, at man efterhånden skræmte virksomhederne fra at ansætte fremmed arbejdskraft – i hvert tilfælde at gøre det i særlig vidt omfang – igennem sygelønsregler og arbejdsmiljøregler og en lang række andre bestemmelser, som virker på den måde, at der er masser af mennesker, der siger: hvorfor i alverden skal vi dog beskæftige fremmed arbejdskraft? De holder sig til den